

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

AJMERO ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1978 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 676 .

20 ਮਈ 1987 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ (ਕਸਟਮ) ਐਕਟ (1920 ਦਾ I)-ਸੈਕਸ਼ਨ 7, ਕਲਾਮ 2- ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਵਿਧਵਾ—ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨਾ [,91 ਫੁੱਟ—ਸੀਮਾ f ਜ਼ ਅਜਿਹੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ—ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਧੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਲੀ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਬਲੱਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ (ਕਸਟਮ) ਐਕਟ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ - ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ (ਕਸਟਮ) ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ। ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰਿਵਰ ਸਾਇਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ , ਧੀਆਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। (ਪਾਰਾ 6 ਅਤੇ 7)।

1978 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਪੀ.ਸੀ. ਐਸ., ਵਪੀਕ ਸਬ-ਜੱਜ ਐਲ. ਐਨ. ਡੀ. ਕਲਾਸ, ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 28 ਅਕਤੂਬਰ, ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੇ ਹੋਏ। 1974 (ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 3/4 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ) ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3 ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਅੱਠਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਅੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਲ ਕੌਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੋ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ

ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ । _

ਹਰਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਦੀ ਵਿਧਵਾ 1 ਪੋਹਲਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਹੂਮ ਧੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 46 ਵਿੰਘ ਦਾ ਸੂਟ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ। ਚੰਦ ਕੌਰ, 28 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ 'ਚ ਦਾਨੀ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਧਾਵਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਵਧਾਵਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਾਰਾਂ, ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੋਹਲਨ ਦੀ ਮੌਤ 3 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਨੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ. ਪੋਹਲਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੋਪ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਪੋਹਲਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੋਹਫਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਦੀ-ਪੁਸ਼ਤੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਤੋਹਫੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੋਹਲਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜੋ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੋਹਲਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਾਲ 1954 ਵਿੱਚ ਤੋਹਫੇ ਬਣਾਉਣ ਸਮੇਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

(3) ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ/ਅਪੀਲੈਟ ਵੇਹੋਮ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲੀਅਰ ਲਰਨਡੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਟ ਸਨ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1954 ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ. ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੋਹਫਾ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਪੋਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

Jagir Singh and others v. Ajmero and others (J. V. Gupta, J.)

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦ ਕੌਰ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵੀ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੌਨ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧੀਆਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਤਾਂ ਹੀ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(4) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ (ਕਸਟਮ) ਐਕਟ, 1920 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਥਾ. *ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜੀ ਲਾਲ* (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਕਤ ਅਲਹਿਦਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

(5) ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ (ਪਾਵਰ ਟੂ ਕਟੈਸਟ) ਐਕਟ, 1920 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, - 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 12 ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਖੀ ਜਾਂ ਗੈਰ. - ਪੁਰਖੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦੂਰੀ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਕਤ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ *ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਜ਼ੈਲ ਸਿੰਘ* (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਵੀ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1968 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਭਾਵ, 28 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਲਾਈ ਕੌਮ ਦੇ 14 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ (ਕਸਟਮ) ਐਕਟ, 1920 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 141। ਐਕਟ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਪੰਜਾਬ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ (ਕਸਟਮ) ਐਕਟ, 1920 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ 1144

(2) 1977 PLR 690।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਬੇਗਾਨਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕੋ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਦੇ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲਟਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧੀਆਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ *ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀ ਹਨੂ ਪ੍ਰਸਾਦ* (3), *ਓਬਾਲਾ ਕੋਡਮਾ ਨੈਕਰ ਅਯਾਨ ਬਨਾਮ ਕੰਦਾਸਾਮੀ ਗੌਡਰ* (4) ਅਤੇ *ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੋਭਾਰਾਮ ਗੌਰਾਇਣ* (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਲੀ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ (ਕਸਟਮ) ਐਕਟ, 1920 ਹੈ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮਰੀ ਲਾਅ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਹੁੰਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਤ ਪੱਖੋਂ ਜਾਟ ਹਨ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ।

ਆਈ.ਜੇ

(7) ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਕੋਈ ਨਿਕੰਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨਯੋਗ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਸਤ ਭਰਾਈ* (6), ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉਸਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਰੱਦ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ, ਧੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ

- (3) ਏਆਈਆਰ 1940 ਸਾਰੇ. 433.
- (4) 79(1924) IC 961.
- (5) 70(1972) IC 290.
- (6) ਏਆਈਆਰ 1931 ਲਾਹ. 677

Vasdev Singh v. Miss Parmin Kaur (J. V. Gupta, J.)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਫੋਲਨ। ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਵਾਸਦੇਵ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮਿਸ ਪਰਮੀਨ ਕੌਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1987 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1177 .

2 ਜੂਨ 1987

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)- ਆਰਡਰ 33 ਨਿਯਮ 3- ਮੰਦਬੁੱਧੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ -ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖਿਤ- ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਠਾਏ ਗਏ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ- ਸੰਜੋਧਨ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 33, ਰੂਲ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲਿਖਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ

Vasdev Singh v. Miss Parmin Kaur (J. V. Gupta, J.)

ਕਿਸੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਪਰਾ ਪ)।

1987 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਝੱਜ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ-ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 115 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਧੀ ਪਰਮੀਨ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਜੋਂ 500 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੁਰਵੀਨ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਾਲੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੇਜਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਨਸੀ ਜੈਨ, ਏਸੀ ਜੈਨ, ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਲਈ ਜੇ, ਐਸ. ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਸ. ਅਵਸਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।